

**ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.**

คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. ข้อสังเกตต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๑.๑ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินกรณีร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๑๐ (๑) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีการบัญญัติถ้อยคำไว้แตกต่างจากมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามมาตรา ๓๓ นั้นรวมถึงการยื่นคำร้องกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” นั้นนอกเหนือจากที่นิยามไว้ตามที่ใช้อยู่ในกฎหมายเดิมแล้วให้แปลความรวมถึงการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติอยู่แล้ว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการดำเนินคดีร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๑๐ (๑) หมายความว่ารวมถึงการยื่นคำร้องกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงควรกำหนดบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการดำเนินคดีร่ำรวยผิดปกติ นั้นหมายความว่ารวมถึงการยื่นคำร้องกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

๑.๒ การที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ที่มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยในส่วนของอำนาจฟ้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด แตกต่างจากมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดลำดับขั้นตอนรวมถึงตัวผู้ที่มีอำนาจฟ้องคดีก่อนหลังไว้ชัดเจน โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจฟ้องคดีได้ต่อเมื่ออัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อาจหาข้อยุติร่วมกันได้ในเรื่องการดำเนินคดี ซึ่งหลักการเดิมตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ น่าจะเป็นหลักการที่เหมาะสมกว่า ดังนั้น ในชั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ก็ควรพิจารณากำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ที่มีอำนาจฟ้องคดีในลำดับแรก ส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจฟ้องคดีก็ต่อเมื่อเป็นกรณีที่ไมอาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินคดีได้อันเป็นไปตามหลักการในกฎหมายเดิม

๑.๓ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์รองรับ การฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และหากมีการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดหลายกรรม ที่แม้การกระทำบางกรรมไม่ใช่ความผิดที่อยู่ในอำนาจศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแต่มีความเกี่ยวเนื่องกับความผิดที่อยู่ในอำนาจศาล ศาลสามารถใช้มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รับคดีความผิดเกี่ยวเนื่องนั้นไว้พิจารณาก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ยังไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไล่สวนคดีความผิดหลายกรรมที่บางกรรมมีความเกี่ยวเนื่องกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น หากประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไล่สวนคดีที่เป็นการ กระทำความผิดหลายกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ก็จำเป็นต้องกำหนด บทบัญญัติที่รองรับในเรื่องนี้ไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ด้วย

๑.๔ การที่มาตรา ๒๗ กำหนดให้การยื่นฟ้องคดีต่อศาลของอัยการสูงสุดหรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่ไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาศาลในวันฟ้อง ต้องมีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมี การออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ยังไม่ได้ตัวมา จะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติโดยเฉพาะกับการฟ้องคดี ของอัยการสูงสุดที่มีระยะเวลาพิจารณาสำนวนนับแต่ได้รับเรื่องต่อจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนข้างจำกัด ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกอบกับอัยการสูงสุดไม่มี โอกาสทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูก กล่าวหาก่อนวันยื่นฟ้องได้เลย ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ควรกำหนดกระบวนการขั้นตอนการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาไว้ตั้งแต่ในชั้น การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีหน้าที่ร้องขอต่อศาลให้ออกหมายจับ และแนบสำเนาหมายจับมาในสำนวนการไล่สวนที่ส่งให้อัยการสูงสุด ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการ ยื่นฟ้องคดี

๑.๕ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้กำหนดเรื่องระยะเวลาการ พิจารณาสำนวนการไล่สวนในชั้นอัยการสูงสุดไว้ดังเช่นมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลที่ขั้นตอนดังกล่าว เป็นขั้นตอนก่อนการฟ้องคดีและจะนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต แต่การที่มาตรา ๑๐ กำหนดให้อัยการสูงสุดต้องยื่นฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่ ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือว่าเป็นกรอบระยะเวลาที่สั้นเกินสมควรไม่สอดคล้องกับพยานหลักฐาน และเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีจำนวนมาก ดังนั้น ในชั้นการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ควรกำหนด
กรอบระยะเวลาขึ้นฟ้องคดีของอัยการสูงสุดไว้ที่เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
จะเหมาะสมกว่า

๑.๖ กระบวนการริบทรัพย์สินตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ รวมถึงการบังคับคดี
เอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้อาจ
มีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกซึ่งสุจริตและเสียค่าตอบแทนในการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น เช่น การที่ผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองได้นำเงินที่ได้มาจากการทุจริตต่อหน้าที่ไปสร้างสิ่งปลูกสร้าง (ที่พักอาศัย) เพื่อนำ
ออกจำหน่ายหรือขายแก่บุคคลภายนอก โดยบุคคลภายนอกไม่ทราบว่าเงินที่นำมาก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง นั้นเป็น
เงินที่ได้มาจากการทุจริตต่อหน้าที่จึงได้เข้าทำสัญญาซื้อขายและมีการชำระเงินไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน
ซึ่งสิ่งปลูกสร้างในกรณีนี้จะต้องถูกริบ หรือถูกยึดหรืออายัดเพราะถือเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่บุคคล
ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้มาจากการกระทำความผิด
ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติมาตรการคุ้มครองบุคคลภายนอกที่สุจริตและเสียค่าตอบแทนซึ่งอาจได้รับ
ผลกระทบจากคำสั่งริบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว ในทำนองเดียวกับมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกระบวนการก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ริบ หรือยึด
หรืออายัดทรัพย์สินไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ด้วย

๒. ข้อเสนอต่อการพิจารณาออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

๒.๑ เนื่องจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้อันทำให้ผู้พิพากษา
ซึ่งเป็นองค์คณะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามมาตรา ๑๑ มีความหมายที่ค่อนข้างกว้าง ไม่สามารถ
กำหนดไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ก็คือเหตุใดบ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นเหตุที่เมื่อ
เกิดขึ้นแล้วต้องมีผู้วินิจฉัยอีกชั้นหนึ่งว่าเหตุดังกล่าวเป็นเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้
หรือไม่ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับแล้ว ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา
เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๑๑ ควรกำหนด

- หลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขปัญหาเรื่ององค์คณะผู้พิพากษาไม่ครบจำนวนตามที่
กฎหมายกำหนดให้ครอบคลุม เช่น กำหนดเหตุหรือลักษณะที่ถือว่าเป็นกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
เป็นการถาวร กรณีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราวในวันนัด ตลอดจนวิธีดำเนินการที่เป็นรายละเอียด
ภายหลังจากนั้น เป็นต้น

- ผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัยว่ากรณีใดเป็นกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นอื่น
อันมีอาจก้าวล่วงได้ เช่น กำหนดให้เป็นอำนาจวินิจฉัยของประธานศาลฎีกา ที่ประชุมศาลฎีกา องค์คณะ
ผู้พิพากษา หรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น

๒.๒ ความมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คือ ไม่ประสงค์ให้มีการใช้เทคนิคทางวิธีพิจารณาความมาเป็นเหตุแห่งการแพ้นหรือชนะคดี ดังนั้น การออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีพิจารณา ความมีการจำแนกลักษณะของความผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีพิจารณาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน โดยเฉพาะระดับของความผิดพลาดหรือบกพร่องที่บางเรื่องเป็นการผิดพลาดหรือบกพร่องเล็กน้อยซึ่งศาลอาจสั่งให้แก้ไขได้ แต่บางเรื่องก็เป็นข้อผิดพลาดหรือบกพร่องอย่างร้ายแรงถึงขนาดที่ศาลไม่ควรสั่งให้แก้ไข นอกจากนี้ การออกข้อกำหนดดังกล่าวควรคำนึงถึงการให้ความเป็นธรรมแก่คู่ความทุกฝ่าย ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง ตลอดจนกำหนดให้มีมาตรการที่จะป้องกันคู่ความที่ไม่สุจริตยกประเด็นการสั่งให้แก้ไข หรือสั่งไม่ให้แก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีพิจารณาขึ้นเป็นข้อโต้แย้งเพื่อให้เกิดการแพ้นชนะคดีไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาดังกล่าวด้วย

๒.๓ ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาเกี่ยวกับการดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ควรกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาคำขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกันและควรกำหนดด้วยว่าผู้พิพากษาที่เป็นองค์คณะในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาคดีใหม่ต้องไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน

๒.๔ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทางปฏิบัติของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ควรกำหนดให้มีกระบวนการตรวจพยานหลักฐานและการโต้แย้งพยานหลักฐานในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาให้ชัดเจน โดยกระบวนการดังกล่าวจะประกอบด้วยหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การมอบหมายให้ผู้พิพากษาที่ศาลแต่งตั้งตามมาตรา ๑๘ ประชุมคู่ความในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรกเพื่ออธิบายขั้นตอนในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในระบบไต่สวนของศาล ตลอดจนวิธีการโต้แย้งพยานหลักฐานและการเสนอพยานหลักฐานให้คู่ความทราบโดยละเอียดชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถเข้ามีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน การให้ศาลจัดเตรียมพยานหลักฐานที่คู่ความอ้างรวมทั้งที่ศาลมีคำสั่งเรียกมาจากการครอบครองของบุคคลภายนอกทั้งหมดไว้ เพื่อให้คู่ความสามารถตรวจพยานหลักฐานได้โดยสะดวกโดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่ของศาลรับผิดชอบควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวกแก่คู่ความ การให้จำเลยเสนอข้อโต้แย้งพยานหลักฐานของโจทก์พร้อมพยานหลักฐานที่ประสงค์จะอ้างอิงเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของตนเป็นหนังสือต่อศาลและส่งสำเนาให้โจทก์ก่อนวันนัดพร้อมเพื่อพิจารณากำหนดพยานหลักฐานที่จะไต่สวน แล้วให้โจทก์ตรวจสอบและคัดค้านข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของจำเลยเป็นหนังสือส่งต่อศาลพร้อมสำเนาให้จำเลยอีกครั้งก่อนวันนัดพร้อมเพื่อพิจารณากำหนดพยานหลักฐานที่จะไต่สวน เป็นต้น

๓. การพิจารณาการกระทำผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ที่ศาลจะใช้พิจารณาว่ามีการกระทำผิดได้ ประกอบกับศาลยุติธรรมยังไม่ได้มีการออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกากำหนดให้มีเกณฑ์ที่จะใช้พิจารณาว่ามีการกระทำผิดตามคำร้องหรือไม่ การพิจารณาจึงขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้พิพากษาแต่ละราย และอาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเท่าที่ควร ดังนั้น ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และการออกข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาควรกำหนดให้ชัดเจนว่าให้ศาล หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ควรกำหนดให้นำรายได้ของผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ปรากฏในสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ได้ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ทั้งหมดสอดคล้องกับรายได้ที่ผู้ยื่นแสดงในการเสียภาษีเงินได้ไว้หรือไม่ เพื่อวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้มาโดยถูกต้องและมีอยู่จริงด้วย

๔. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยไว้ เพื่อให้การพิจารณาคดีสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่ติดขัดเรื่องการไม่มีตัวจำเลย อยู่ต่อหน้าศาลอันจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการกำหนดหลักเกณฑ์ให้ศาลพิจารณาคดีและมีคำพิพากษาในระยะเวลาอันรวดเร็ว ย่อมไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่จะทำให้การดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำความผิดสัมฤทธิ์ผล เพราะยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการได้ตัวผู้กระทำความผิดมาบังคับการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลให้เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ดังนั้น เมื่อศาลได้พิจารณาพิพากษาคดีในกรณีที่ไม่มีตัวจำเลยจนเสร็จสิ้นไปแล้ว หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อเร่งรัดติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดมาบังคับการให้เป็นไปตามคำพิพากษาดำเนินคดีด้วย

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร้อยตำรวจเอก หญิง

(วิรัญญา ประสพสุข)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ